



רע"פ 905/13 - יצחק חייק נ' מדינת ישראל

רע"פ 905/13 - יצחק חייק נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 905/13

יצחק חייק

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[11.02.2013]

כבוד השופט ח' מלצר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 17.01.2013 בתיק עפ"ת 64038-12-12 שניתן על ידי כב' השופט ר' בן-יוסף בשם המבקש - עו"ד עופר חורש

החלטה

- לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) מתאריך 17.01.2013 ב-עפ"ת 64038-12-12, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' נהרי) מתאריך 11.12.2012 ב-ת"ד 10193/10. להלן יפורטו בתמציתיות הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה. תמצית העובדות וההליכים הקודמים
- נגד המבקש הוגש כתב אישום, בגדרו נטען כי בתאריך 17.07.2009 נהג ברכבו ברחוב יהדות קנדה באור יהודה. באותה עת, חצתה גב' אלמי מולו (להלן: הנפגעת) את הכביש במעבר חצייה. על פי הנטען בכתב האישום, המבקש נהג בקלות ראש, ולא נתן תשומת לב מספקת לדרך, ולכן לא איפשר לנפגעת להשלים את חציית הכביש, אלא המשיך בנסיעה ופגע בנפגעת כשהיא באמצע הכביש (להלן: התאונה). כתוצאה מן התאונה, נגרמו לנפגעת חבלות של ממש. נוכח הנטען בכתב האישום הנ"ל, הואשם המבקש בעבירות הבאות: אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה (עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961), ונהיגה בקלות ראש (עבירה לפי סעיף 62(2), בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]).
- בתאריך 21.11.2012 הודיע המבקש לבית המשפט לתעבורה כי הוא חוזר בו מכפירתו, וכי הוא מודה בכל המיוחס לו בכתב האישום - וזאת שלא כחלק מהסדר טיעון. נוכח הודאתו, הורשע המבקש בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.



בתאריך 11.12.2012 גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: קנס בסך 3,500 ש"ח, 11 חודשי פסילת רשיון נהיגה בפועל, ו-6 חודשי פסילת רשיון נהיגה על תנאי לתקופה של שלוש שנים. כמו כן, קבע בית המשפט לתעבורה כי המבקש ישלם לנפגעת פיצויים בסך 2,500 ש"ח - וזאת אף על פי שהמשיבה לא עתרה לתשלום פיצויים לנפגעת.

4. על גזר דינו של בית המשפט הנכבד לתעבורה הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד. בפסק דין קצר, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, ובסופו קבע, בין השאר, כדלקמן:

"אכן מדובר בעונש קשה, עונש פסילה ממושך, אך לא ניתן לומר לגביו שהוא עונש הסוטה ממתחם הענישה הראוי. אי אפשר לומר שבית המשפט קמא טעה טעות קיצונית בגזירת הדין, כאשר מדובר בתאונה שנגרמה במעבר חצייה, כאשר תוצאותיה בנסיבות חמורות מאוד, שברים שנגרמו לקורבן. אכן, מדובר במערער עתיר זכויות, אדם חיובי לכל הדעות, גם הרשעותיו התחבורתיות בשנים האחרונות אינן מלמדות על התנהגות פושעת בכביש, אך כאמור, העונש שהוטל על ידי בית המשפט קמא ראוי ולכן לא אוכל להתערב בו. הערעור נדחה".

באשר לרכיב הפיצויים לנפגעת, קבע בית המשפט המחוזי הנכבד כי לא ניתן כלל לדון ברכיב זה, שכן המבקש לא צירף את הנפגעת כמשיבה לערעור.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות המבקש

5. בבקשתו, המשתרעת על פני כעמוד ומחצה, חוזר המבקש בכלליות על הטענות שהעלה בפני בית המשפט המחוזי הנכבד. לשיטת המבקש, עונש הפסילה שהושת עליו חורג מרף הענישה המקובל, ואף איננו משקף כל התחשבות בנסיבותיו האישיות. כמו כן, עותר המבקש לביטול רכיב הפיצויים לנפגעת, וזאת מן הטעם שהמשיבה כלל לא ביקשה את קביעתם.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובחומר שצורף לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יפורטו בקצרה הנימוקים למסקנתי זו.

7. הלכה היא כי בית משפט זה יענה לבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" רק במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך. במקרים שבהם מתייחסת הבקשה רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תנתן רק במקרים נדירים במיוחד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, בהתאם לנסיבות העניין (ראו לדוגמה: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

8. בגדרי הבקשה שבפני לא הצביע המבקש על טעם כלשהו המצדיק הענות לבקשת רשות הערעור, אלא התיימר להגיש, הלכה למעשה, מעין ערעור נוסף בזכות. זאת ועוד, המבקש הסתפק בהעלאת טענות כלליות, אשר נטענו בעלמא - ללא סימוכין, או נימוקים מפורטים, באופן אשר איננו מאפשר את קבלת הבקשה.

9. כל טענותיו של המבקש ביחס לחומרת העונש שהושת עליו, כמו גם ביחס לנסיבותיו האישיות, נטענו - ונדחו - הן בבית המשפט לתעבורה והן בבית המשפט המחוזי, ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

10. גם לגופם של דברים, אינני סבור כי יש בסיס לטענותיו של המבקש ביחס לגזר הדין: אכן, אין חולק כי עונש הפסילה שנגזר על המבקש הינו עונש קשה יחסית, ואף אין חולק המבקש הינו "עתיר זכויות, אדם חיובי לכל הדעות", כפי שקבע בית המשפט המחוזי הנכבד. יחד עם זאת, לא התרשמתי כי העונש חורג מרף הענישה המקובל, ולכן אין עילה להתערבותי בו.

11. הוא הדין גם ביחס לרכיב הפיצויים לנפגעת: אף אם אניח לטובת המבקש - ובעניין זה אינני קובע דבר - כי שגה בית המשפט הנכבד לתעבורה בקביעתו פיצויים לנפגעת, בלא שהמשיבה עתרה לכך, עדיין יש לדחות את טענת המבקש בהקשר זה. הטעם לכך, כפי שקבע גם בית המשפט המחוזי הנכבד, הוא שהמבקש לא צירף את הנפגעת כמשיבה - לא לערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, ואף לא לבקשה שבפני.

12. סוף דבר: נוכח כל האמור לעיל - בקשת רשות הערעור נדחית. פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד יעמוד על כנו.

ניתנה היום, א' באדר התשע"ג (11.2.2013).